

Rozhraní pevných disků

- Zařízení, která zprostředkovávají komunikaci mezi pevným diskem a ostatními částmi počítače
- Rozhraní pevného disku určuje způsob komunikace a tím i typ disku (popř. jiného zařízení, tj. např. mechaniky CD-ROM, páskové jednotky), který je možné k němu připojit

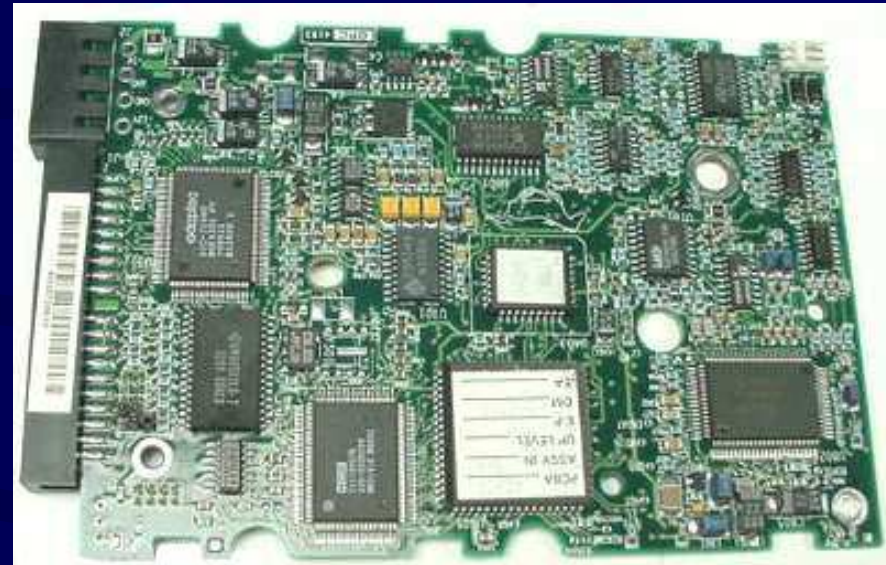
Rozhraní IDE (1)

- Rozhraní **IDE** (Integrated Device Electronics) bylo navrženo v roce 1986 firmami Western Digital a Compaq
- Zkratka IDE je poměrně obecná a označuje kteroukoliv mechaniku s vestavěným řadičem
- Rozhraní IDE se dnes častěji označuje jako **ATA** (AT Attachment)

Rozhraní IDE (2)

Pevný disk
s vestavěným řadičem

Řídící jednotka
pevného disku

- Zapojení diskových jednotek IDE (ATA) se provádí pomocí 40vodičového kabelu

Rozhraní IDE (3)

- Existují i verze (používané nejčastěji u pevných disků pro přenosné počítače), které používají kabel s 44 vodiči
- V rámci tohoto 44vodičového kabelu je vedeno i napájení pevného disku
- Novější verze pracující s protokoly Ultra-DMA 4 až Ultra-DMA 6 vyžadují použití 80vodičového kabelu
- 80vodičový kabel minimalizuje vlivy okolního rušení a přeslechy mezi vodiči

Rozhraní IDE (4)

- Přenos dat mezi zařízením (HDD, CD-ROM atd.) a operační paměťi může být realizován pomocí dvou různých režimů:
 - **PIO** - Programmed (Processor) Input Output:
 - přenos dat je řízen procesorem
 - veškerá přenášená data procházejí přes procesor
 - ve srovnání s režimem DMA generuje větší zátěž procesoru
 - **DMA** - Direct Memory Access:
 - využívá speciální obvod (**DMA controller**), který je schopen zprostředkovat přenos dat bez účasti procesoru

Rozhraní IDE (5)

- DMA režimy se dále dělí:
 - Single-word DMA
 - Multi-word DMA
 - Ultra-DMA
- Maximální přenosové rychlosti (v MB/s):

	PIO	Single-word DMA	Multi-word DMA	Ultra-DMA
0	3,33	2,08	4,17	16,67
1	5,22	4,17	13,33	25,00
2	8,33	8,33	16,67	33,33
3	11,11			44,44
4	16,67			66,67
5				100
6				133

Rozhraní IDE (6)

- Rozhraní IDE bylo vyráběno ve třech variantách:
 - **XT IDE:**
 - určeno pro 8bitovou sběrnici PC bus
 - data jsou přenášena po 8 bitech
 - **MCA IDE:**
 - určeno pro 16bitovou sběrnici MCA (počítače PS/2)
 - data jsou přenášena po 16 bitech
 - **ATA IDE:**
 - určeno pro 16bitovou sběrnici ISA, popř. pro další typy rozšiřujících sběrnic (VL-bus, PCI)
 - data jsou přenášena po 16 bitech

Rozhraní IDE (7)

- Později byly vyvinuty a specifikovány rychlejší verze rozhraní ATA IDE označované jako ATA-2 až ATA-6
- Rozhraní „ATA-7“ je zatím ve fázi standardizace
- Jednotlivé verze jsou také označovány jako:
 - **EIDE**: ATA-2
 - **Fast-ATA**: ATA-2
 - **Ultra-ATA**: ATA-4 až ATA-6
 - **Ultra-DMA**: ATA-4 až ATA-6

Rozhraní ATA-1 (1)

- Používáno od roku 1986 a standardizováno v roce 1994
- Označováno jako **IDE (ATA IDE)**
- Základní charakteristiky:
 - dovoluje programově zjistit informace o geometrii pevného disku
 - používá konektory a vodiče se 40 (resp. 44) vývody
 - dovoluje připojit maximálně dvě zařízení
 - podporuje pouze připojování pevných disků

Rozhraní ATA-1 (2)

- jiná zařízení (např. mechaniky CD-ROM, páskové jednotky apod.) nebyly oficiálně podporovány
- podporuje přenosy v režimech:
 - PIO 0 až PIO 2
 - Single-word DMA 0 až Single-word DMA 2
 - Multi-word DMA 0
- maximální přenosová rychlost je 8,33 MB/s
- Disky připojované k rozhraním ATA je nutné pomocí propojek (jumperů) nastavit jako:
 - **Single:**
 - reprezentuje nastavení disku, který je v počítači zapojen jako jediný (tedy zároveň hlavní)

Rozhraní ATA-1 (3)

- nastavení Single bývá u většiny disků shodné s nastavením Master

– Master:

- reprezentuje nastavení hlavního (řídícího) disku, který je zapojen společně s druhým (podřízeným) diskem

– Slave:

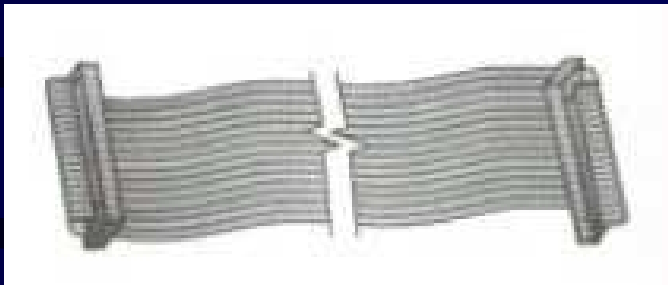
- reprezentuje nastavení podřízeného disku, který je zapojen společně s dalším (hlavním) diskem

– Cable Select:

- reprezentuje nastavení, kdy hlavní a podřízený disk jsou identifikovány podle svého zapojení na kabelu
- vyžaduje použití speciálního kabelu, který dovoluje rozlišit řídící a podřízený disk

Rozhraní ATA-1 (4)

- tento kabel je konstruovaný tak, že vývod **CSEL** (vývod 28) je zapojen pouze u konektoru určeného pro řídicí disk, zatímco u konektoru pro podřízený disk zapojen není

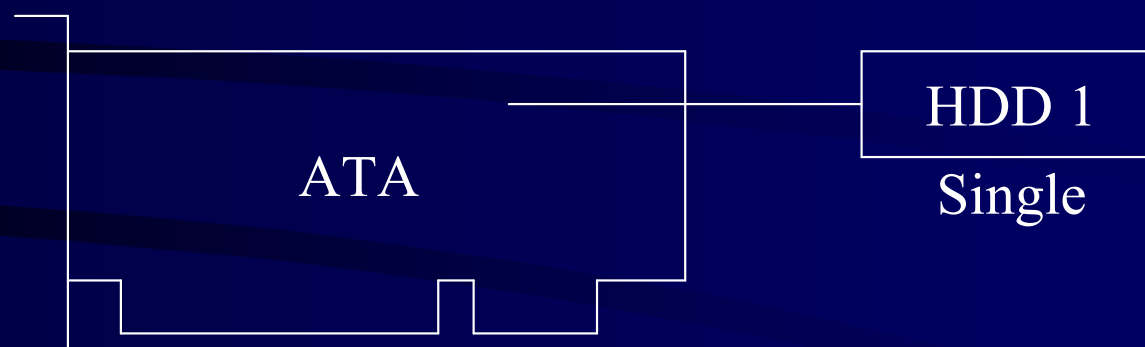
Propojovací kabel
pro jeden disk

Propojovací kabel
pro dva disky

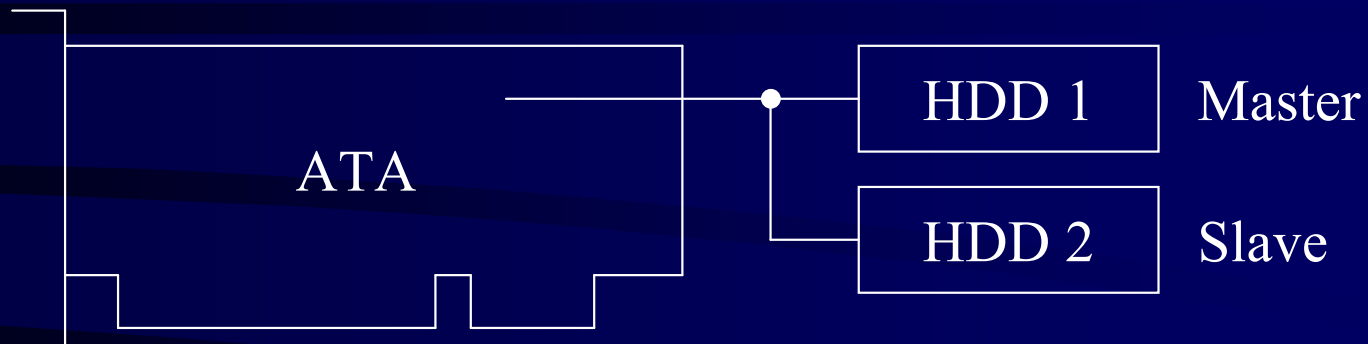
Rozhraní ATA-1 (5)

- Zapojení pevných disků k rozhraní ATA:
 - zapojení jednoho disku:

Rozhraní ATA-1 (6)

– zapojení dvou disků:

Rozhraní ATA-1 (7)

- Pevný disk pro rozhraní ATA:

Rozhraní ATA-1 (8)

- Rozhraní ATA-1 používá pro adresaci dat na pevném disku schéma, které vychází z omezení rozhraní ATA a z omezení BIOSu:
 - **4 bity**: adresace povrchu \Rightarrow max. 16 povrchů
 - **10 bitů**: adresace cylindru \Rightarrow max. 1024 cylindrů
 - **6 bitů**: adresace sektoru \Rightarrow max. 64 sektorů
- Použití tohoto schématu má za následek omezení kapacity pevného disku na 512 MB (0,5 GB)

Rozhraní ATA-2 (1)

- Standardizováno v roce 1996
- Nazýváno také **Fast-ATA**, **Fast-ATA 2** nebo **EIDE** - Enhanced IDE
- Označení EIDE je v současné době firmou Western Digital používáno i pro následující verze rozhraní ATA
- Navrženo tak, aby jej bylo možné využít jako obecné rozhraní mezi hostitelským systémem (počítačem) a jakýmkoliv zařízením pro ukládání dat

Rozhraní ATA-2 (2)

- V rámci rozhraní ATA-2 je často integrováno i rozhraní odpovídající (v této době ještě samostatnému) standardu **ATAPI** (AT Attach-ment Packet Interface)
- Standard ATAPI poskytuje jednotné rozhraní pro připojování zařízení jako jsou, např.:
 - mechaniky CD-ROM, CD-R, CD-RW
 - jednotky ZIP, LS-120
 - páskové jednotky

Rozhraní ATA-2 (3)

- Podporuje přenosy dat v rychlejších režimech:
 - PIO 0 až PIO 4
 - Single-word DMA 0 až Single-word DMA 2
 - Multi-word DMA 0 až Multi-word DMA 2
- Maximální přenosová rychlost rozhraní ATA-2 je 16,67 MB/s
- Umožňuje připojit až čtyři zařízení
- Při práci s pevným diskem používá adresovací metodu **LBA** - Linear (Logical) Block Address

Rozhraní ATA-2 (4)

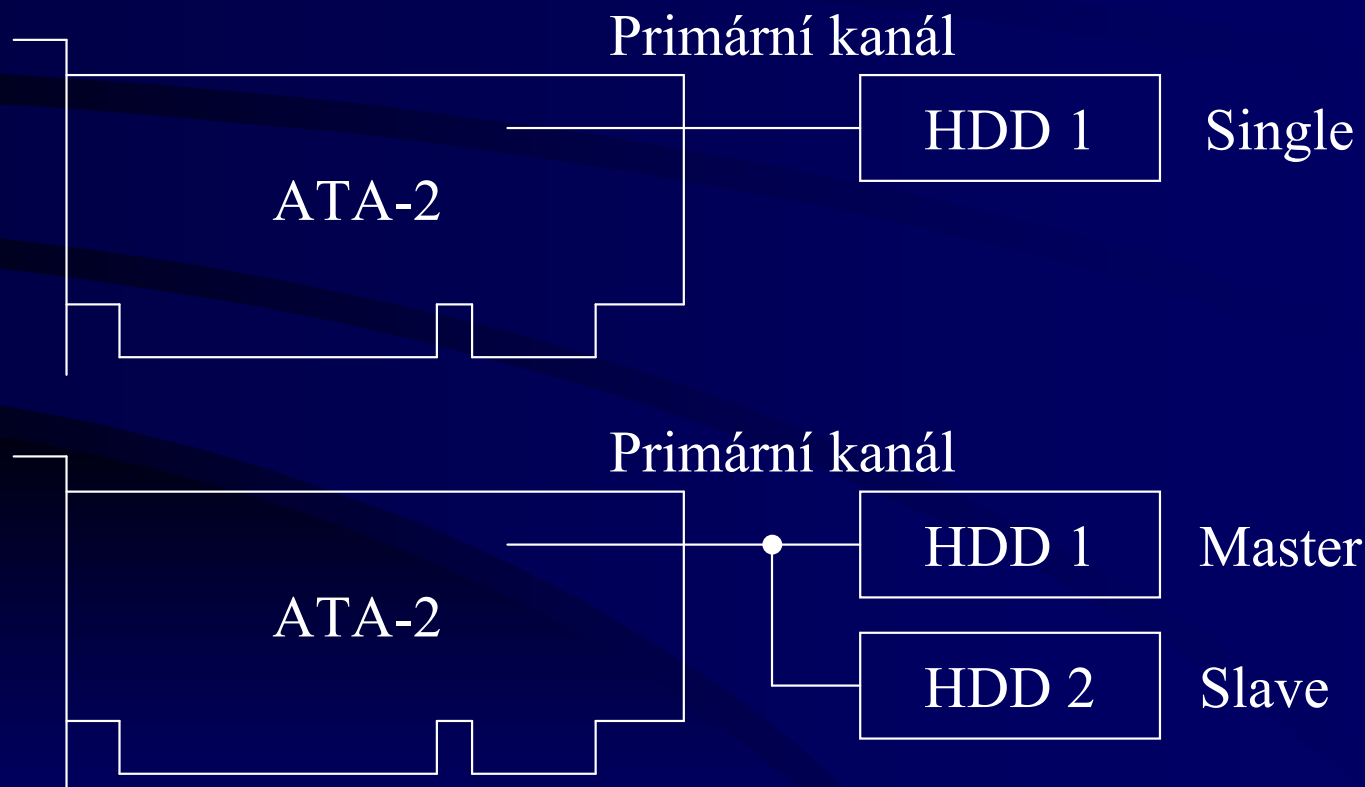
- LBA eliminuje omezení kapacity disku na 512 MB
- Při adresaci LBA je použita 28bitová adresa:
 - 4 bity: adresace povrchu \Rightarrow max. 16 povrchů
 - 16 bitů: adresace cylindru \Rightarrow max. 65536 cylindrů
 - 8 bitů: adresace sektoru \Rightarrow max. 256 sektorů
- Při kapacitě 512 B na jeden sektor pak dostáváme maximální velikost disku 128 GB
- Tato kapacita může být (byla) omezena možnostmi BIOSu (např. na 2 GB, 8,4 GB apod.)

Rozhraní ATA-2 (5)

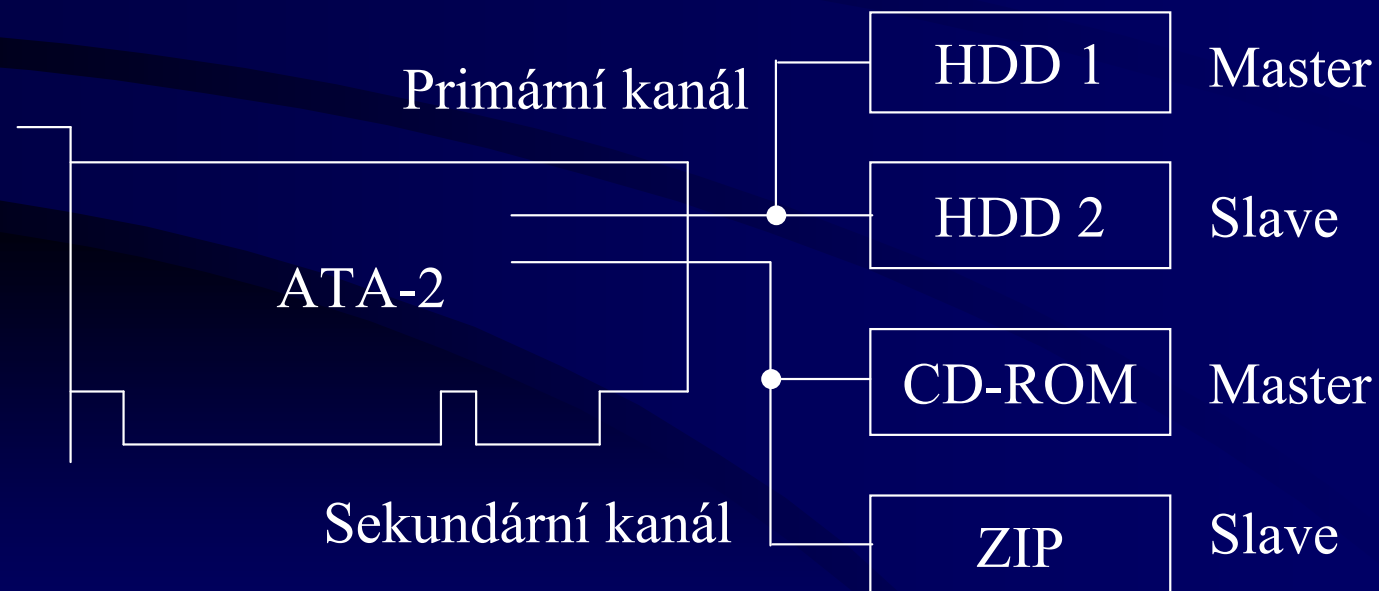
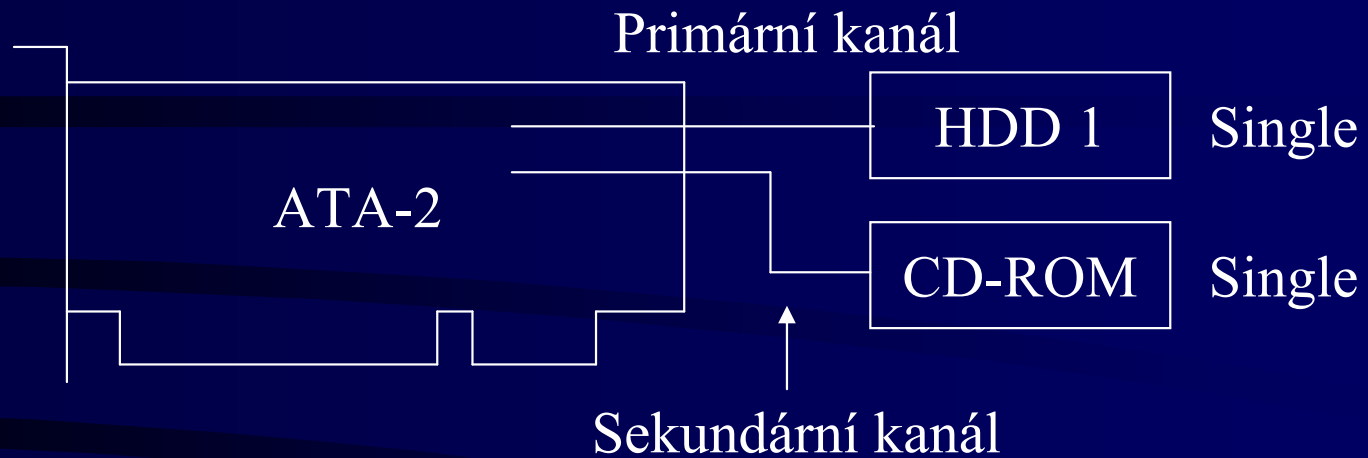
- Zařízení, která jsou připojena k rozhraní ATA-2 a vyšším, lze zapojit na dva kanály:
 - primární (primary channel)
 - sekundární (secondary channel)
- Na každý kanál je možné připojit maximálně dvě zařízení pomocí 40žilového kabelu, který je shodný s kabelem rozhraní ATA-1
- Na obou kanálech je potom u jednotlivých zařízení nutné nastavit propojky do pozic Master, Slave, Single, popř. Cable Select

Rozhraní ATA-2 (6)

- Nastavování se provádí podle stejných pravidel jako u rozhraní ATA-1
- Zapojení zařízení k rozhraní ATA-2:

Rozhraní ATA-2 (7)

Rozhraní ATA-2 (8)

Konektory pro připojení:

- mechanik pružných disků
- zařízení k sekundárnímu kanálu
- zařízení k primárnímu kanálu

Rozhraní ATA-3

- Standardizováno v roce 1997
- Přináší pouze drobná vylepšení (oproti rozhraní ATA-2)
- Přidává podporu pro technologii S.M.A.R.T.
- Rozhraní ATA-3 bývá rovněž označováno i termínem EIDE

Rozhraní ATA-4 (1)

- Standardizováno v roce 1998
- Označováno také jako **ATA/ATAPI-4** nebo **Ultra-ATA 33**
- Součástí rozhraní ATA-4 se stává i dříve používaný (samostatný) standard **ATAPI**
- Kromě již dříve používaných přenosových režimů jsou podporovány i nové režimy **Ultra-DMA 0** až **Ultra-DMA 2**
- Pozn.: režimy Ultra-DMA 0 a Ultra-DMA 1 nebyly výrobci nikdy implementovány

Rozhraní ATA-4 (2)

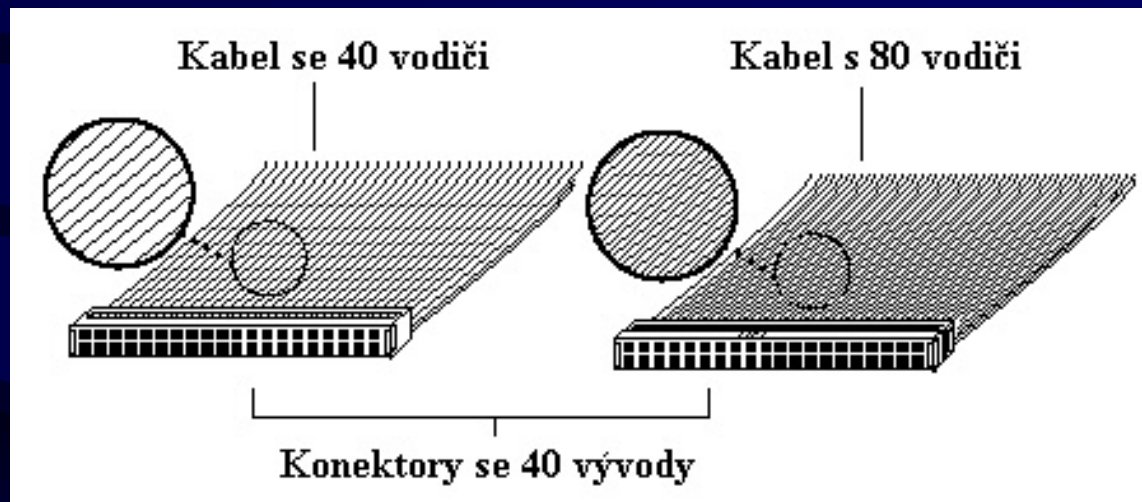
- Režim Ultra-DMA 2 je podle své přenosové rychlosti (33 MB/s) také označován jako **Ultra-DMA 33** nebo **Ultra-ATA 33**
- Definiuje nový propojovací kabel s 80 vodiči, jehož použití zatím není vyžadováno, ale je doporučováno
- Tato skutečnost je vynucena vyšší přenosovou rychlostí režimu Ultra-DMA 2 a tím i větší náchylností k chybám (šumu)

Rozhraní ATA-4 (3)

- Chyby mohou být zapříčiněny:
 - okolním elektromagnetickým rušením
 - přeslechy mezi jednotlivými vodiči
- Konektory použité na těchto kabelech (odpovídajících discích) jsou opět 40vývodové a jejich zapojení je shodné se zapojením dřívějších disků
- Zbývajících 40 vodičů v 80žilovém kabelu je určeno pro uzemňující signál

Rozhraní ATA-4 (4)

- Tyto vodiče jsou rozmístěny mezi původními 40 vodiči a nejsou vyvedeny na konektor
- Nových 40 vodičů tedy slouží pouze jako stínění, čímž zamezují rušení a přeslechům

- Datové přenosy jsou zabezpečeny pomocí **CRC** - Cyclical Redundancy Checking

Rozhraní ATA-4 (5)

- Zavádí podporu pro řazení příkazů do front:
 - zařízení je schopno přijmout několik příkazů současně a uložit si je do své fronty
 - příkazy jsou pak vykonávány z hlediska zařízení v optimálním pořadí
 - např. u pevného disku je snahou minimalizovat celkovou délku trajektorie, po které se pohybují čtecí/zapisovací hlavy
 - vhodné zejména u systémů provádějících paralelní zpracování více úloh (multitasking)

Rozhraní ATA-5 (1)

- Zveřejněno v roce 1999
- Nazýváno také jako **ATA/ATAPI-5** nebo **Ultra-ATA 66**
- Přináší podporu nových přenosových režimů **Ultra-DMA 3** a **Ultra-DMA 4**
- Režim Ultra-DMA 4 je podle své přenosové rychlosti (66 MB/s) také označován jako **Ultra-DMA 66** nebo **Ultra-ATA 66**
- Dovoluje automatickou detekci kabelu se 40, resp. 80 vodiči

Rozhraní ATA-5 (2)

- Provoz režimů s vyšší přenosovou rychlostí než 33 MB/s (Ultra-DMA 3 a Ultra-DMA 4) již vyžaduje použití nového 80vodičového kabelu
- 80vodičový kabel je také vyžadován pro přenosové režimy Ultra-DMA 5 a Ultra-DMA 6, které jsou používány u následujících verzí rozhraní ATA

Rozhraní ATA-6

- Zveřejněno v roce 2000
- Nazýváno také jako **ATA/ATAPI-6** nebo **Ultra-ATA 100**
- Podporuje nový přenosový režim Ultra-DMA 5 (**Ultra-DMA 100, Ultra-ATA 100**) s maximální přenosovou rychlostí 100 MB/s
- Rozšiřuje režim LBA, který místo 28bitové adresy používá adresu 48bitovou \Rightarrow max. velikost pevného disku je 144 PB (Petabyte)

Poznámka

- V současné době existují pevné disky a rozhraní podporující přenosový režim **Ultra-DMA 6 (Ultra-DMA 133, Ultra-ATA 133)**
- Tento přenosový režim zatím není oficiálně standardizován, tj. neexistuje oficiální označení pro rozhraní, které jej podporuje
- Lze předpokládat, že režim Ultra-DMA 6 bude součástí nově vznikajícího standardu rozhraní **ATA-7**

Rozhraní Serial ATA (1)

- Rozhraní Serial ATA (**SATA**) využívá pro přenos informací sériovou sběrnici
- Podobně jako u rozhraní ATA-2 a vyšších je možné k rozhraní SATA připojovat i jiná zařízení než jsou pevné disky (CD-ROM, DVD, ZIP)
- Každé zařízení je k rozhraní SATA připojeno vlastním kabelem, tj. není nutné provádět nastavení Single, Master, Slave, Cable Select

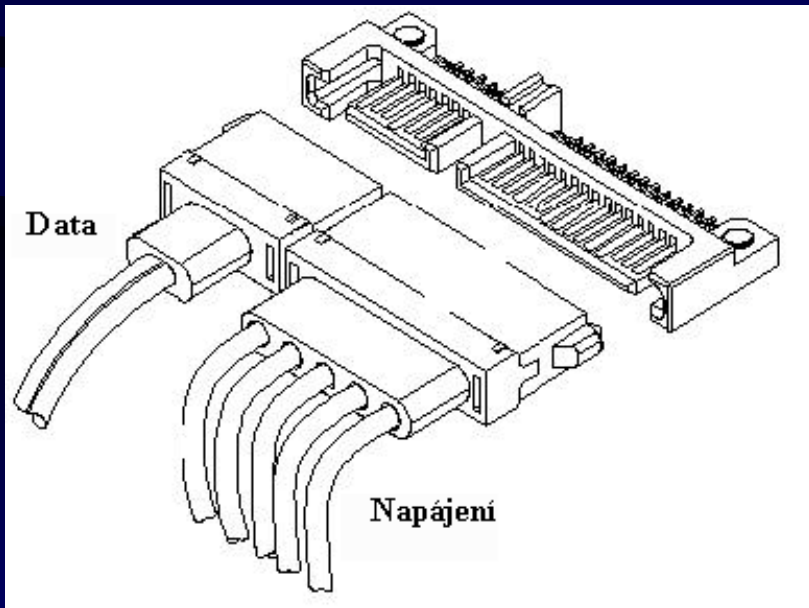
Rozhraní Serial ATA (2)

- Konkrétní rozhraní může integrovat několik kanálů (např. 2, 4, 8), pomocí nichž lze jednotlivá zařízení připojovat
- Propojovací kabel obsahuje 7 vodičů a může být dlouhý až 1 metr (u ATA může být kabel dlouhý cca 45 cm)
- Takovýto kabel umožňuje připojení disku na větší vzdálenost (např. ve větší skříni), lepší manipulaci s kabelem a také lepší proudění vzduchu, tj. lepší chlazení celého počítače

Rozhraní Serial ATA (3)

Datový kabel pro rozhraní
ATA a SATA

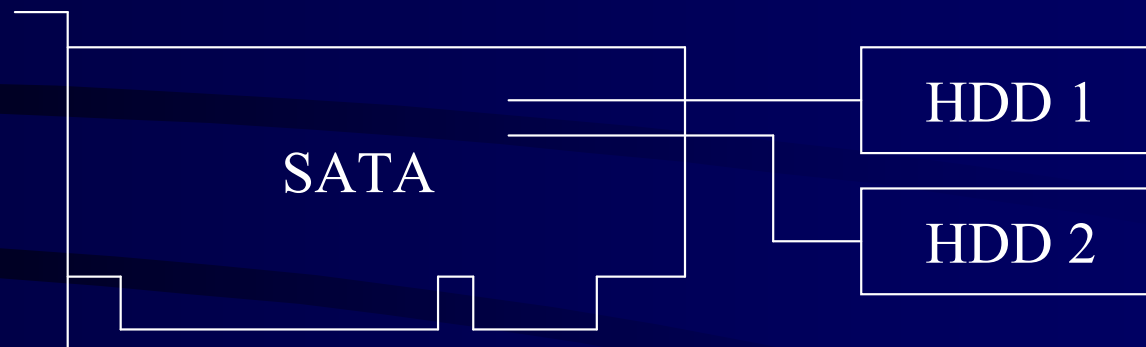
Konektory pro rozhraní
SATA

Rozhraní Serial ATA (4)

- Přenosy dat jsou realizovány diferenciálním způsobem
- Maximální přenosová rychlost rozhraní je:
 - **SATA I**: 150 MB/s
 - **SATA II**: 300 MB/s
 - **SATA III**: 600 MB/s
- Přenosy jsou zabezpečeny pomocí CRC
- Rozhraní SATA podporuje tzv. **Hot Plug-In**, tj. připojování (odpojování) zařízení i za chodu počítače

Rozhraní Serial ATA (5)

- Zapojení zařízení k rozhraní SATA:

- Rozhraní SATA je zpětně kompatibilní s rozhraními ATA
- Existují adaptéry, pomocí nichž lze připojit ATA zařízení k rozhraní SATA

Rozhraní Serial ATA (6)

HDD pro rozhraní
SATA

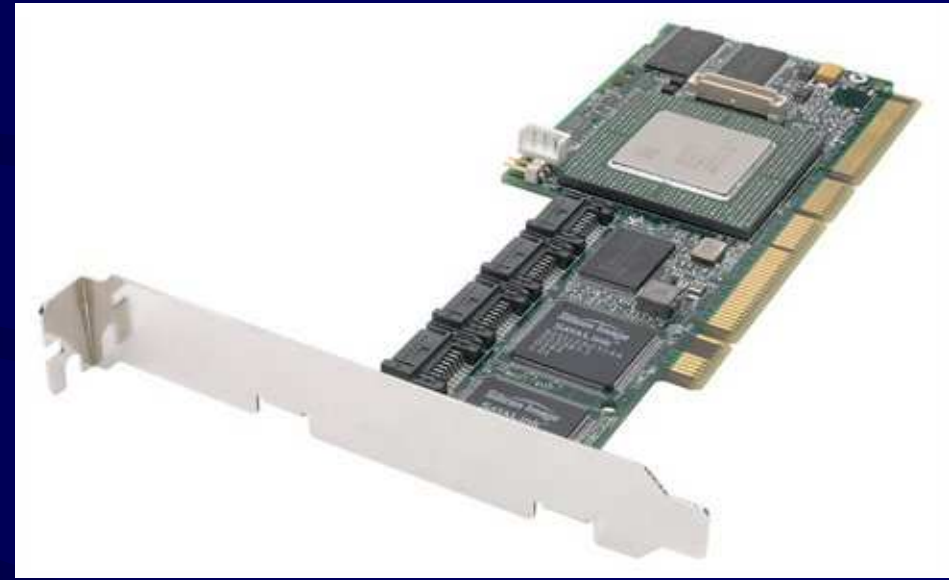
Detail konektoru

Rozhraní Serial ATA (7)

- Rozhraní SATA:

Rozhraní SATA se
dvěma kanály
(32-bit PCI)

Rozhraní SATA se
čtyřmi kanály
(podpora RAID, 64-bit PCI)

Rozhraní Serial ATA (8)

- Adaptér umožňující připojení ATA zařízení k rozhraní SATA:

Rozhraní SCSI (1)

- Cílem rozhraní **SCSI** (Small Computer Systems Interface) bylo vytvořit standardní rozhraní poskytující sběrnici pro připojení dalších zařízení
- První specifikace **SCSI-1** byla uveřejněna v roce 1986
- Tato specifikace definuje 50vodičovou sběrnici, ke které je možné připojit interní i externí zařízení

Rozhraní SCSI (2)

- Prostřednictvím této sběrnice je možné připojovat k počítači rozličná zařízení, např.:
 - pevné disky
 - jednotky CD-ROM
 - páskové mechaniky
 - scannery
 - tiskárny
 - plottery

Rozhraní SCSI-1 (1)

- Standard **SCSI-1** dovoluje připojit ke své sběrnici (o max. délce 25 metrů) až 8 různých zařízení
- Jedno z připojených zařízení musí vždy být vlastní karta s SCSI rozhraním
- Toto rozhraní potom ovládá styk SCSI sběrnice s rozšiřující sběrnici počítače
- SCSI rozhraní může existovat ve formě:
 - zásuvného modulu – karty
 - externě připojitelného modulu přes paralelní port

Rozhraní SCSI-1 (2)

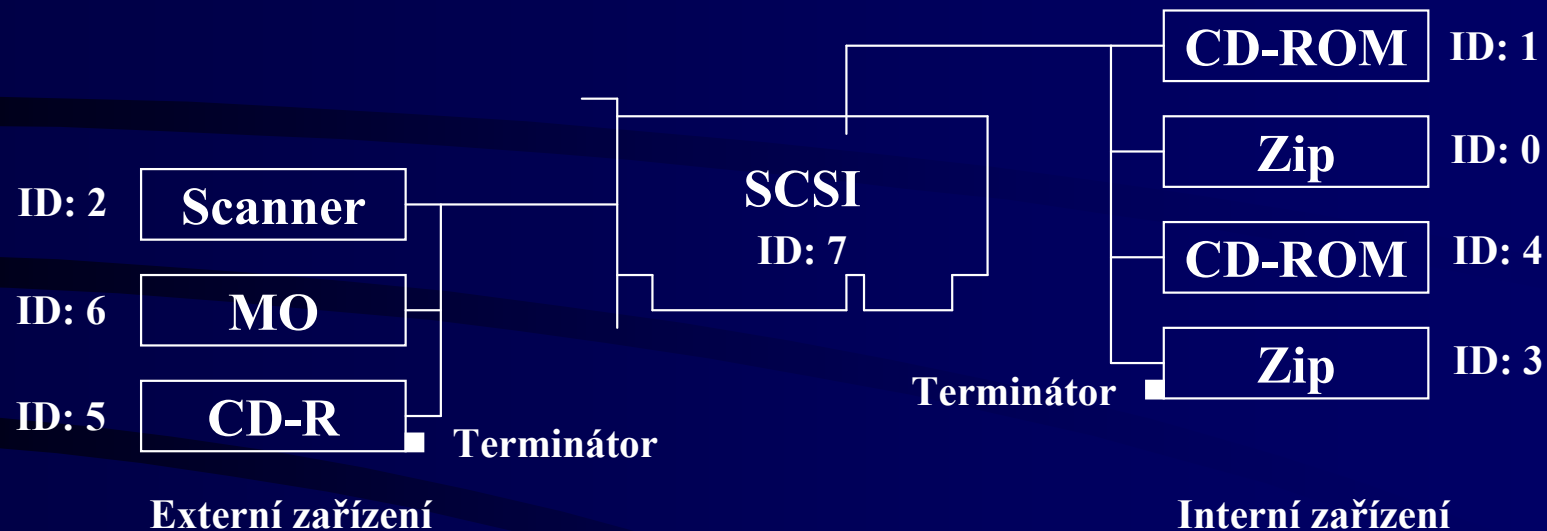
- Sběrnice definovaná v SCSI-1 je 8bitová a dovoluje v asynchronním režimu práci s maximální frekvencí 2 – 3 MHz
- V synchronním režimu je maximální frekvence 5 MHz
- Maximální přenosová rychlost u SCSI-1 je 5 MB/s
- Každé zařízení, které je k SCSI sběrnici připojeno, musí mít nastavené své (jedinečné) **identifikační číslo (ID)**

Rozhraní SCSI-1 (3)

- Každé ID musí být odlišné od identifikačních čísel všech ostatních zařízení
- Identifikační číslo se nastavuje většinou pomocí propojek (jumperů) a je v rozmezí hodnot 0 - 7
- Platí, že:
 - **ID 7** bývá většinou nastaveno na SCSI rozhraní
 - **ID 0** bývá zařízení, ze kterého se zavádí operační systém
- Pozn.: Obojí bývá možné změnit

Rozhraní SCSI-1 (4)

- Zapojení zařízení k rozhraní SCSI:

- SCSI sběrnice musí být na posledních (krajních) zařízeních ukončena tzv. **terminátory** (zakončovacími odpory)

Rozhraní SCSI-1 (5)

- Terminátory realizují **impedanční přizpůsobení** sběrnice a zabraňují tak odrazům signálů od konce vedení
- V opačném případě by se signály odrážely od konce vedení, tím by docházelo k vzájemnému skládání signálů a vzniku stojatých vln
- Nepřítomnost terminátorů by tedy měla za následek nefunkčnost celé SCSI sběrnice

Rozhraní SCSI-1 (6)

- Terminátory lze rozdělit do dvou skupin:
 - **pasivní:**
 - pracují jako odporový dělič napětí
 - používány pouze pro starší (pomalejší) verze SCSI s frekvencí pod 5 MHz
 - **aktivní:**
 - obsahují napěťový regulátor (2,85 V), který udržuje stabilní napětí pro zakončovací odpory
 - určeny pro novější verze SCSI (SCSI-2 a výše) pracující s vyššími frekvencemi

Rozhraní SCSI-2 (1)

- Standard vytvořený v roce 1994
- Zahrnuje následující rysy:
 - **Fast SCSI:**
 - pracuje oproti SCSI-1 s dvojnásobnou frekvencí (10 MHz)
 - šířka přenosu je 8 bitů jako u SCSI-1
 - zachovává původní počet vodičů na SCSI sběrnici, tj. 50 vodičů
 - **Wide SCSI:**
 - rozšiřuje šířku přenosu dat na 16 bitů
 - počet maximálně připojitelných zařízení je rozšířen na 16 (ID 0 – 15)

Rozhraní SCSI-2 (2)

- opět platí, že jedno z připojených zařízení musí být vlastní SCSI rozhraní
- zvětšuje počet vodičů SCSI sběrnice na 68
- zachovává maximální frekvenci na původní hodnotě, tj. 5 MHz
- tato verze SCSI nebyla samostatně prakticky nikdy vyráběna
- Wide SCSI bylo téměř vždy kombinováno dohromady i s verzí Fast SCSI
- Pozn.: Verze SCSI, které pracují s 8bitovou sběrnicí, se dnes označují jako **Narrow SCSI**

Rozhraní SCSI-2 (3)

- Zvýšení komunikační rychlosti na SCSI sběrnici si vynutilo i zkrácení celkové délky sběrnice (cca na 3 metry)
- Zavádí podporu pro řazení příkazů do front
- V rámci standardu SCSI-2 byly také vytvořeny dva rozličné principy přenosu dat:
 - **Single-ended SCSI:**
 - každý bit je posílán po jenom vodiči a jeho hodnota je určena napětíovou úrovní signálu (kompatibilní s logikou TTL)

Rozhraní SCSI-2 (4)

– Differential SCSI:

- označován také jako **HVD** – High Voltage Differential
- každý bit je posílán po dvou vodičích
- po jednom vodiči je posílána hodnota tohoto bitu
- po druhém vodiči je posílána jeho negace
- zařízení, které tento signál přijímá pak zjistí rozdíl (diferenci) mezi hodnotami přijatými na obou vodičích
- podle hodnoty tohoto rozdílu určí, zda-li byla posílána hodnota 1 či hodnota 0
- vzniká tak větší rozdíl v napět'ových úrovních mezi hodnotou 0 a 1 a sběrnice je tak méně náchylná k chybám vzniklým okolním rušením, přeslechy mezi vodiči, útlumem na vodiči apod.

Rozhraní SCSI-3 (1)

- Z tohoto standardu vycházejí rozhraní označovaná jako Ultra SCSI
- Ultra SCSI existují ve verzi:
 - **Narrow**: 8bitová sběrnice s možností připojit maximálně 8 zařízení
 - **Wide**: 16bitová sběrnice s možností připojit maximálně 16 zařízení)
- Ultra SCSI podporuje i další princip přenosu dat označovaný jako **LVD** (Low Voltage Differential)

Rozhraní SCSI-3 (2)

- LVD pracuje obdobně jako differential SCSI, ale pro přenos jednotlivých signálů jsou používány nižší napěťové úrovně
- Poznámky:
 - single-ended SCSI a differential SCSI nejsou vzájemně kompatibilní
 - LVD SCSI není obecně kompatibilní se single-ended SCSI a ani s HVD SCSI. Existují však zařízení označovaná jako **multi-mode**, která mohou pracovat v režimu single-ended i LVD

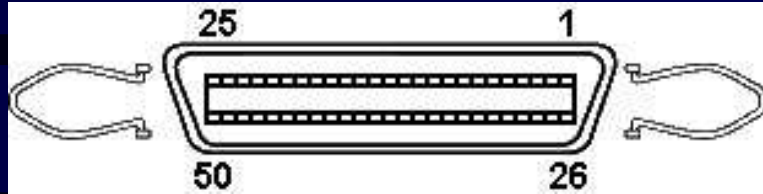
Rozhraní SCSI - poznámky

- Rozhraní se SCSI:
 - je určeno zejména pro počítače, na které je kladena velká zátěž (počítačové servery)
 - je používáno i u počítačů jiných, než jsou počítače PC (např. Macintosh, Sun, SGI)
 - může být osazeno i v počítači, který již obsahuje rozhraní ATA, resp. SATA
 - může obsahovat více kanálů, které dovolují připojit zařízení k více sběrnícím a zvýšit tak počet maximálně připojitelných zařízení.

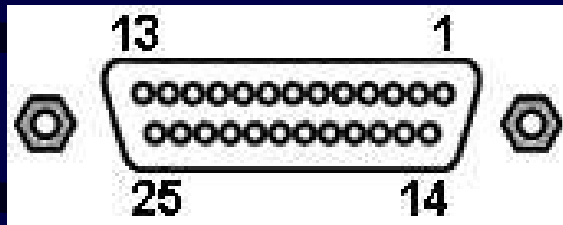
Srovnání rozhraní SCSI

	Frekvence [MHz]	Šířka přenosu [bit]	Max. přenosová rychlost [MB/s]	Max. počet zařízení
SCSI-1	5	8	5	8
Fast SCSI	10	8	10	8
Wide SCSI	5	16	10	16
Fast Wide SCSI	10	16	20	16
Ultra SCSI (Fast 20)	20	8	20	8
Ultra Wide SCSI	20	16	40	16
Ultra 2 SCSI	40	8	40	8
Ultra 2 Wide SCSI	40	16	80	16
Ultra 3 SCSI	80	8	80	8
Ultra 3 Wide SCSI	80	16	160	16
Ultra 320 SCSI	160	16	320	16

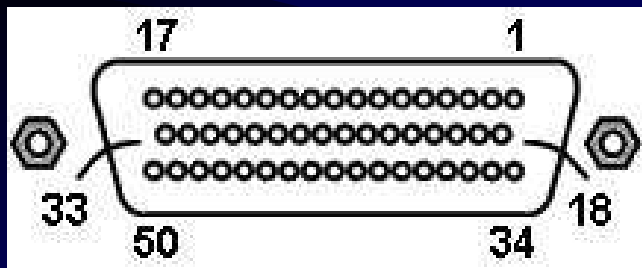
SCSI konektory (1)

- 50-pin Centronics
- používán u starších SCSI rozhraní
- (do MB/s)

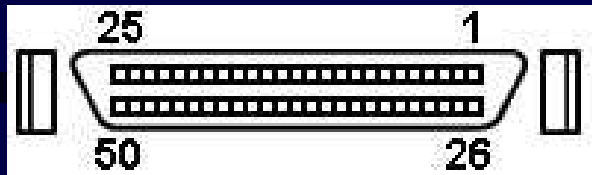

- DB25 (Canon)
- používán zejména u počítačů firmy Macintosh

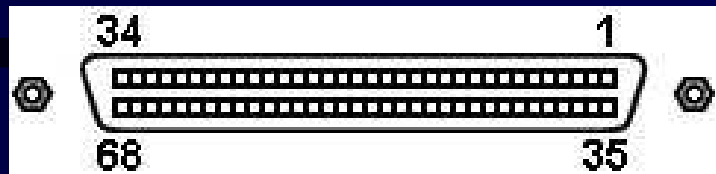

- DB50
- používán u starších počítačů firmy Sun

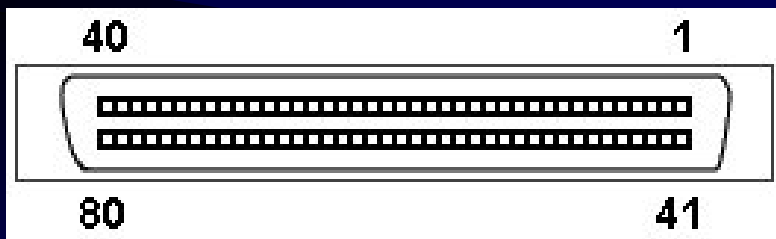
SCSI konektory (2)

- HD50
- používán u většiny FAST/Narrow SCSI

- HD68
- používán u většiny Fast/Wide SCSI

- SC80
- používán u některých Ultra 2, Ultra 3 SCSI a u většiny Ultra 320 SCSI
- obsahuje i napájení

Rozhraní SCSI - obr. (1)

Dvoukanálové rozhraní
Ultra 320 SCSI
Určeno pro 64-bit PCI

Jednokanálové rozhraní
Ultra 320 SCSI
Určeno pro 64-bit PCI

Rozhraní SCSI - obr. (2)

Jednokanálové rozhraní
Ultra 3 SCSI (Wide/Narrow)
Určeno pro 32-bit PCI

Pevný disk pro rozhraní
Wide SCSI rozhraní

Grafická karta (1)

- Grafická karta (**videokarta, grafický adaptér**) je zařízení, které zabezpečuje výstup dat z počítače na:
 - obrazovku monitoru
 - LCD display
- Většina grafických karet dovoluje práci ve dvou režimech:
 - **textový režim**:
 - režim, který umožňuje zobrazovat pouze předem definované znaky, např.:
 - písmena: A, a, B, b, C, c, ...

Grafická karta (2)

- číslice: 1, 2, 3, ...
- speciální znaky: &, ^, %, ...
- pseudografické znaky: symboly pro vykreslování tabulek
- zobrazované znaky jsou přesně definované pomocí matic bodů a je možné je zobrazovat pouze jako celek

– grafický režim:

- režim, ve kterém jsou informace zobrazovány po jednotlivých obrazových bodech tzv. **pixelech** - Picture Element
- nepoužívá předem definované znaky
- může z jednotlivých pixelů vykreslit prakticky „libovolnou“ informaci

Parametry grafických karet (1)

- **Rozlišení v textovém režimu:**
 - počet znaků, které je možné v textovém režimu zobrazit na jednom řádku, a počet řádků, které je možné umístit na obrazovku
 - např. 80×25 , 40×25 , 80×50 znaků
- **Matice znaku:**
 - počet bodů (ve vodorovném a ve svislém směru), ze kterých se může skládat jeden znak v textovém režimu
 - např.: 9×14 , 8×14 , 8×8 bodů

Parametry grafických karet (2)

- **Rozlišení v grafickém režimu:**
 - počet pixelů, které je možné zobrazit v horizontálním a ve vertikálním směru
 - např. 640×480 , 800×600 , 1024×768 , 1152×864 , 1280×1024 , 1600×1200 pixelů
- **Počet barev (barevná hloubka):**
 - počet barev, které je možné zároveň zobrazit
 - udává se většinou pouze pro grafický režim
 - např.: 2, 4, 16, 256, 65536, 16,7 mil. barev

Parametry grafických karet (3)

- Rychlost:
 - objektivní vyjádření rychlosti grafické karty je problematické a nejednotné
 - udává se jako počet určitých operací, které grafická karta dokáže provést za jednotku času
 - bývá stanovena pouze v (určitém) grafickém režimu
 - např.:
 - 3,04 mld. pixelů/s
 - 380 mil. trojúhelníků/s
 - 136 mil. vrcholů/s (vrchol značí bod v 3D prostoru)

Parametry grafických karet (4)

- vyjadřuje se také frekvencí procesoru grafické karty (např. 400 MHz) nebo frekvencí, se kterou pracuje její paměť
- bývá také udávána např. přenosovou rychlostí mezi procesorem grafické karty a její pamětí (např. 10,4 GB/s)
- pro určení rychlosti grafické karty se velmi často používají různé testovací programy (**benchmarks**)